

Документациони центар Веритас подсетио је да се данас навршава 29 година од када су хрватске снаге у касарни у Бјеловару након предаје убиле више официра и резервиста Југословенске народне армије и да за тај ратни злочин нико није одговарао, иако се зна да је стрељање наредио председник Кризног штаба Бјеловара Јуре Шимић.

Тела изложена у касарни, грађани скрnavили лешеве

Тог дана су, након договореног уласка у касарану, припадници Збора народне гарде (ЗНГ) стрељали команданта 265. моторизоване бригаде пуковника Рајка Ковачевића и његове помоћнике потпуковника Миљка Васића и капетана прве класе Драгишу Јовановића.

Њихова тела сутрадан су, по Шимићевој наредби, била изложена у касарни, а

грађани Бјеловара су скрнавили њихове лешеве обилазећи касарну.

Шесторица резервиста ЈНА из Бјеловара - Радован Барберић, Здравко Докман, Радован Грдељевић, Иван Хосјак, Бошко Радоњић и Милорад Ћорђевић су издвојени у полицијску станицу, одакле су после четири дана изведени и стрељани у шуми Чесма, недалеко од Малог Коренова. Цивил из Бјеловара Саво Ковач, који је такође био са њима, је и поред три прострелне ране преживео стрељање.

Још нема пресуда за злочине

"За злочине над припадницим ЈНА, тада једине легитимне и регуларне војске у држави СФРЈ, у чијем саставу је у то време формално-правно била и Хрватска, иако је било и пријава пред Хашким трибуналом и оптужница пред Војним судом у Београду и суђења пред хрватским судовима, још нико није осуђен" навео је Веритас.

[У суседном селу Беденик, у магацину борбених средстава, капетан прве класе Милан Тепић подигао је у ваздух 170 тона експлозива, како би спречио да муниција падне у руке припадницима ЗНГ.](#)

Том приликом погинули су он и војник Стојадин Мирковић, који није хтео да се преда, док су хрватске снаге стрељале старијег водника Ранка Стевановића који се предао, као освету за погибију 11 својих војника у експлозији.

